

תקלל, סתם. אבל אם קلال שם המיחד, חיב מיתה, שפטות ויקרא כה, ונקב שם ה' מות יומת. מלמד שאינו חיב עד שיזכר שמו המיחד.

האיש בהיא שהקדיש את בנו ואמר, הבן הזה שנולד יהיה מקדש לאלהים, שמע רבי חייא ונדה אותו. אמר לו: ומה על שהקדשתי את בני לקדוש ברוך הוא שיהי אottonו חייא בגדתי? אמר לו: לא על כך עשיתי, אלא על שהקדשתי אותו לשם הנקרא אלהים, והתורה אמרה (שמות כט) זבח לאלהים יחרם. אמר: ואיך היה לי לזרם? אמר לו: הבן הזה שנולד לי יהיה מקדש לה' ולא לשם אחר. ומניין לנו? ממנה, שפטות (שמואל א' א) וננתתיו לה', ולא אמרה לאלהים.

אמר רבי שלום, והרי בארכו שבשם אלהים נברא העולם, אם כך, יכול לטעת איש זהה, כמו כן שהוא מלאכים, או כי גדולי הדור, או כי דינאים. אמר רבי אבוחו: הרי העולם נברא טרם שיבאו בני אדם וטרם שיבאו דין גדור וגדולי הדור, ואין לשאות. במזו שאמר רבי אלעזר החביב וחיקר, שפטות (שמות ט) מי מכבה באלים ה', שיזכה לברא את העולם. משמע שאלים אינו יכול לברא העולם, עד שנintel הקדוש ברוך הוא אותן אותן משמו, והיא אותן ה"א, ובו נברא העולם, ונעשה מן אלים אלהים, ונבנה שם אלים, ועל זה שנינו בה"א בראם.

אמר רבי יוסי, הרי ראיינו שאין כתר ומלכות אלא בשמו הקדוש, שלא השאלו לאחר, והוא השם יוד' ה"א וא"ו ה"א. אמר רבי יוסי, בו נכללים עליונים ומחתונים שמים הארץ, וכל צבאים, כסא הכבוד, וחיות

סתם. אבל אם קلال שם המיחד, חייב מיתה, דכתיב (ויקרא כד טז) ונקלב שם ה' מות יומת, מלמד שאינו חייב עד שיזכר לשם המיחד.

זהו גברא דאקדיש בריה, ואמר, hei ברא דאתיליד, יהא מקודש לאלהים, שמע ר' חייא ושמתייה. אמר ליה, ומה על דאקדישת ברילקודש בריך הויא, להו הוהו גברא בשמי. אמר ליה לאו על כך עבדית, אלא על דאקדישתיה לשם הנברא אלהים, והתורה אמרה זבח לאלהים יחרם. אמר ויהיאך תוה לי למימר. אמר ליה, hei ברא דאתיליד לי ליהו מקודש לה', ולא לשם אחר. ומנא לנו. מנה, דכתיב (שמואל א' יא) וננתתיו לה', ולא אמרה לאלהים.

אמר רבי שלום, וזה אומר נברא העולם, אי הכל יכול למתען hei גברא בהאי גונא, דמלאכים הו, או גודלי הדור הו, או דיני ה' הו. אמר רבי אבוחו, hei עלמא אתברי עד דלא ייתוןبني נשא, ועוד דלא ייתון דיני דרא, ורבבי דרא, ולא אית למשגא.

במ"א דאמר רבי אלעזר חביבא יקירה, דכתיב (שמות טו יא) מי כמבה באלים ה', שיוכל לברווא את העולם, משמע דאלים אינו יכול לברווא העולם, עד שנintel הקדוש ברוך הוא אותן אותן משמו, והיא אותן ה"א, ובו נברא העולם. ונעשה מן אלים אלהים, ונבנה שם אלים. ועל hei תנן, בה"א בראם.

אמר רבי יוסי, hei חזינן דלית בתרא ומכלותא אלא בשמייה קהישא. דלא אוזפיה לאחרא, והוא השם יוד' ה"א וא"ו ה"א. דאמר רבי יוסי, בו נכללים עליונים ומחתונים שמים הארץ, וכל צבאים, כסא הכבוד, וחיות